

μισμοῦ, λογαριάζεται ὅτι τοῦλάχιστον ἐν τεσσαρεσκαίδέκατον πάσης γενεᾶς ἀνθρώπων ἤθελε χάνεσθαι ἀπὸ τὸ θανατηφόρον μόλυσμα τῶν Εὐλογιῶν· ἀλλ' ὅτι, ἂν ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐνηργεῖτο γενικῶς, ἡ θνητὴς δὲν ἤθελε συμποσοῦσθαι εἰς ἓνα πρὸς ἐβδομήκοντα τῶν ἐνοφθαλμιζομένων· ὑπὸ δὲ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ διὰ τῆς δαμαλίδος ἐνοφθαλμισμοῦ, μόλις ἀποθνήσκει ἓνας εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας τῶν οὕτω θεραπευομένων.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ'.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ τῆς Ἀγγλίας, Γεώργιος Γ', διώρισε ποτὲ νὰ οἰκοδομήσῃσι τάφον ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του· ἔφερε λοιπὸν τὸ σχέδιον ὁ ἀρχιτέκτων, καὶ συνωμίλησαν περὶ αὐτοῦ ἰκανὴν ὥραν· τέλος δὲ, ὁ ἀρχιτέκτων εὐχαρίστησεν εἰς τὸν μονάρχην διὰ τὴν συγκατάβασιν· καὶ συγχρόνως εἶπεν, 'Ἐτόλμησα νὰ πολυλογήσω καὶ νὰ φανῶ τόσον ὀχληρὸς εἰς τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὥστε νὰ μὴν εὐρεθῶ ἡναγκασμένος καὶ πάλιν νὰ ἀναφέρω τὴν λυπηρὰν ταύτην ὑπόθεσιν.' 'Κύριε,' ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, 'σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀναφέρῃς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὡσάκις θέλεις· δι' ἐμὲ ἡ κτίσις τάφου διὰ τὸ νεκρὸν μου σῶμα εἶναι πρᾶγμα ὄχι ὀλιγώτερον εὐχάριστον παρ' ὁ καλλωπισμὸς παλατιοῦ διὰ τὴν ἀγαλλίασιν καὶ τέρψιν μου ἐνῶ ζῶ. Ἄν ὁ Θεὸς εὐδοκῆσῃ νὰ γένωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς μου ἐννεήκοντα ἢ καὶ ἑκατὸν χρόνοι, εὐχαριστοῦμαι· ἀλλ' ἂν εὐδοκῆσῃ ν' ἀποθάνω καὶ ἀπόψε, προθύμως ὑποκλίω εἰς τὸ θέλημά του.'

Η ΑΝΟΙΞΙΣ.

Ω ΖΩΟΓΟΝΕ ἀνοιξίς, χαριστάτη ὦρα,
 Νεότης τοῦ ἑνιαυτοῦ, τῆς φύσεως ὀψύρα!
 Οἱ εὐκραιὲς σου ζέφυροι, ὡς ἐκλεκτοὶ ζωγράφοι,
 Ποικιλιδῶς ἐποίκιλαν τὸ δροσερὸν χωράφι.
 Μοσχοβολεῖ ἡδύσμος, βασιλικὸς μυρίζει,
 Εἰς τὸν αἶρα φέρεται, καὶ τὸν ἀρωματίζει.
 Ὁ οὐρανὸς ἐγέλασεν, ἡ θάλασσα ἐχάρη,
 Θεῖα παιδρότης πρόδηλος εἰς ὅλα ἐνεσπάρη.
 Οἱ ναῦται εἰς τὰ πλοῖα των τὴν ἀγκυραν ἐπῆραν,
 Κ' εὐτυχῶς ἀρμενίζοντες, ἀσμένως καίζουσι λύραν.

ΟΜΟΙ βαδίζουν ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἔλευθερία· ὅπου ἡ μία ὑπάρχει, ἐκεῖ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἡ ἄλλη νὰ μὴ γεννηθῇ. Κάνεν εἶδος δεσποτισμοῦ δὲν εἶναι τόσον ἐντελὲς, ὅσον τὸ ἐπιβάλλον ἐκκλησιαστικὸς ὡς καὶ πολιτικὸς περιορισμοῦς.

ΑΠΟ τὴν μοναξίαν τοῦ σπουδαστηρίου ἐξαπέστειλάν τινες ἀκτίνας νοεροῦ φωτὸς, αἰτινες ἐτάραξαν αὐλάς, καὶ βασιλεία ἐπανεστάτησαν· ὡς ἡ σελήνη, ἥτις, μολοντί μακρὰν ἀπέχουσα τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ λάμπουσα ἐπ' αὐτοῦ μὲ γαλήνιον καὶ ἡρεμον φῶς, εἶναι ὁμοῦς ἡ πρωταίτιος ὄλων ἐκείνων τῶν ἀμπειδῶν καὶ πλημμυρῶν, αἰτινες ἀδιακόπως ταράττουσι τὸν ἀνήσυχον κόσμον τῶν ὑδάτων.

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

ΟΤΑΝ στοχασθῶμεν πόσων εἰδῶν πράγματα περιέργεια ἐθησαύρισεν ὁ ὠκεανὸς εἰς τὸ διάστημα παντὸς ναυτικοῦ πολέμου ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, αὐξάνει μεγάλως ἡ ἰδέα μας περὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀφινόμενων ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου διαρκῶν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ὑπομνημάτων. Ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, τριάκοντα δύο Βρετανικὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς κατεποντίσθησαν εἰς τὸ διάστημα εἰκοσιδύο χρόνων, ἐκτὸς ἑπτὰ πλοίων τῶν πενήκοντα κανονίων, ὀγδοήκοντα ἐξ φρεγατῶν, καὶ πλήθους μικροτέρων караβίων. Κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦ χρόνου διάστημα ἠφανίσθησαν σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου οἱ στόλοι τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, τῆς Γαλλίας, Ὀλλανδίας, Ἰσπανίας, καὶ Δανίας, ὥστε τὸ σύνολον τῆς ζημίας αὐτῶν πρέπει πολλὰς φορὰς νὰ ὑπερέβη τὴν ζημίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Εἰς ἕκαστον ἀπὸ τὰ πλοῖα ταῦτα ὑπῆρχαν σειραὶ κανονίων, κατεσκευασμένων ἀπὸ σίδηρον καὶ χαλκόν, εἰς πολλὰ δὲ ἦτο σημειωμένος ὁ καιρὸς καὶ τόπος τῆς κατασκευῆς των, μὲ γράμματα μεταλλόχυτα. Εἰς ἕκαστον ἦσαν νομίσματα χάλκινα, ἀργυρᾶ, πολλάκις δὲ καὶ πάμπολλα χρυσᾶ, ἀρμόδια νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀξιόλογα ἱστορικὰ ὑπομνήματα· εἰς ἕκαστον ἦσαν ἀπειροεῖδη ἐργαλεῖα τῶν τεχνῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης, πολλὰ ὑάλινα καὶ κεράμεια, δυνατὰ ὥστε νὰ διαρκέσωσιν ἀπροσδιορίστους αἰῶνας, ὅταν ἅπαξ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν μηχανικὴν ἐνέργειαν τῶν κυμάτων, καὶ χωθῶσιν ὑπὸ σωρὸν ὕλης ἀποκλειούσης τὴν καταβιβρώσκουσαν τοῦ ὕδατος ἐνέργειαν. Ἄλλὰ δὲν πρέπει διόλου νὰ φανταζώμεθα, ὅτι τοῦ πολέμου ἡ λύσσα συντελεῖ μᾶλλον παρὰ τοῦ ἐμπορίου τὸ εἰρηνικὸν πνεῦμα εἰς καταποντισμοὺς καὶ εἰς ναυάγια.

Ἀπὸ ἐξέτασιν τῶν καταλόγων τοῦ Lloyd, ἐκ τοῦ 1793 μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ 1829, ἐφάνη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βρετανικῶν μόνον πλοίων, ὅσα ἐχάθησαν εἰς αὐτὴν τοῦ χρόνου τὴν περίοδον, ἐσυμποσοῦτο, κατὰ μέσον ὄρον, εἰς ἓν ἡμισυ τὴν ἡμέραν. Ἀπὸ τὰ πεντακόσια πενήκοντα ἐν πλοῖα τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ὅσα ἔχασεν ἡ Ἀγγλία κατὰ τὴν προεξηρημένην περίοδον, μόνον ἑκατὸν ἐξήκοντα ἠλώθησαν ἢ ἐφθάρησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, τὰ δὲ λοιπὰ ἔπεσαν εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ κατεποντίσθησαν, ἢ ἐκάησαν κατὰ συμβεβηκός·—δείγμα τοῦτο ἀξιοσημείωτον, ὅτι τοὺς κινδύνους τοῦ ναυτικοῦ πολέμου, ὅσον καὶ ἂν ἦναι μεγάλοι, τοὺς ὑπερβαίνουν οἱ ἐκ τῆς τρικυμίας, τῆς θυέλλης, τῶν ῥιπῶν, καὶ ἄλλων δεινῶν τῆς θαλασσοπλοΐας. Ἐκατομμύρια διατήλων καὶ ἄλλων νομισμάτων κατεβυθίσθησαν ἐνίστε μεθ' ἐνὸς μόνου πλοίου· ἐπὶ δὲ τούτων, ὅταν τύχωσι περιτυλιγμένα εἰς μήτραν ἰκανὴν νὰ προφυλάξῃ αὐτὰ ἀπὸ χημικῆς μεταβολῆς, θέλουσι μένειν ἐγγεγραμμένοι πολλαὶ εἰδήσεις ἱστορικῶς ἀξιόλογοι, καὶ διαρκέσειν αἰῶνας ἀπροσδιορίστους. Εἰς πᾶν μέγα πλοῖον, πρὸς τούτοις, ὑπάρχουσι τίμιαι τινες πέτραι δεμένα εἰς σφραγίδας, εἰς